

*„Jézus odaadta életét értünk, és odaadta az isteni életet nekünk,
mert így szeretett bennünket, fáradhatatlan szeretettel.
Amikor ezt a Szeretetet szemléljük, amikor Krisztus keresztjében
megértjük,
hogy Isten a Szeretet, aki itt van közöttünk, akkor vonz
bennünket ez a Kereszt,
hív, és arra buzdít, hogy életünkben kövessük ezt a Szeretetet, az
életünk a keresztnek az útja legyen,
annak a keresztnek az útja, amely a Szeretet. A szeretet útja
legyen az életünk.
És ha ezen az úton megyünk, akkor Istenhez érkezünk el, a
végtelen Szeretethez,
és ott az Ő örök életében helyünk van, hiszen a Szeretet helyet
készített nekünk önmagában.
Istenben, a végtelen Szeretetben élünk mindörökké,
és úgy leszünk Őbenne, mint magunk is tiszta szeretet, mert újjá
teremtett bennünket Isten,
az Ő szeretetének fényével szeretetté tett bennünket, hogy
mindörökké Vele lehessünk.”*

Nagyböjt 5. vasárnapja

Iz 43,16-21

Fil 3,8-14

Jn 8,1-11

Ne a régmúlt dolgokra gondoljatok, én valami egészen újat viszek végbe köztetek
- ezeket a szavakat halljuk ma az ószövetségi olvasmányban Izajás próféta ajkán.

Isten hozzánk szól ezekkel a szavakkal: „Ne a régmúlt dolgokra gondoljatok!”

Isten valami egészen újat visz végbe, és arra buzdít bennünket a próféta szavával, hogy tekintsünk Isten hatalmas új tetteire. E hatalmas új tett pedig Krisztus keresztye.

Krisztus keresztyében Isten újjá teremtette az ember lelkét.

Új szívet és új lelket teremtett bennünk, mert Krisztus keresztyében Isten maga szállt alá a földre,

és pedig úgy szállt közénk, mint végtelen Szeretet.

Krisztus keresztyében Isten átölelte az egész világot, és átölelt minden embert.

Mindegyikötökét külön-külön átölelt Krisztus keresztyében Isten, aki a Szeretet.

Ez az új tett, amit Isten megígért a próféta ajkán, amit megvalósított Krisztus keresztyében.

Álljunk tehát oda a Kereszt elé, emeljük föl tekintetünket, és szemléljük a Szeretetet, értsük meg: Krisztus keresztye a Szeretet.

Ha Krisztus keresztyéhez közel akarunk jutni,

a Szeretet ragyogását kell meglátnunk Krisztusnak, a keresztre Feszítettnek arcán.

És ha megértettük a Keresztet, ha a Keresztben szemléljük a Szeretet mélységes titkát,

akkor megismertük Istent, akkor megtudtuk, hogy Isten a Szeretet. Isten így szeretett bennünket.

A szentmise könyörgésében azért imádkozunk, hogy életünket az a fáradhatatlan szeretet vezesse,

amely szeretettel Krisztus feláldozta önmagát a világért, és halálra adta önmagát.

Fáradhatatlan ez a Szeretet. Igen, öröktől szeret bennünket Isten, és szeret mindörökre.

Szüntelenül szeret bennünket Isten, és nem fárad el sohasem.

Ez a Szeretet küldte az Egyszülött Fiút a világba, hogy az Ő Szeretete velünk legyen, és keresse meg az elveszettet, hogy emelje föl az elesettet.

Azért küldte Isten a Fiát a világba, hogy életet adjon a holtnak.

Nem azt akarja Isten, hogy elpusztuljon a bűnös, nem ítélni küldte Jézust.

Isten azt akarja, hogy életünk legyen. De nem csupán a mi életünket adja vissza nekünk,

Isten annyira szeretett bennünket, hogy az Ő örök és végtelenül boldog életét osztja meg velünk.

Jézus odaadta életét értünk, és odaadta az isteni életet nekünk,

mert így szeretett bennünket, fáradhatatlan szeretettel.

Amikor ezt a Szeretetet szemléljük, amikor Krisztus keresztyében megértjük,

hogy Isten a Szeretet, aki itt van közöttünk, akkor vonz bennünket ez a Kereszt,

*hív, és arra buzdít, hogy életünkben kövessük ezt a Szeretetet, az életünk a keresztnek az útja legyen,
annak a keresztnek az útja, amely a Szeretet. A szeretet útja legyen az életünk.
És ha ezen az úton megyünk, akkor Istenhez érkezünk el, a végtelen Szeretethez,
és ott az Ő örök életében helyünk van, hiszen a Szeretet helyet készített nekünk önmagában.
Istenben, a végtelen Szeretetben élünk mindörökké,
és úgy leszünk Őbenne, mint magunk is tiszta szeretet, mert újjá teremtett bennünket Isten,
az Ő szeretetének fényével szeretetté tett bennünket, hogy mindörökké Vele lehessünk.
Ámen.*

2022. április 3.

Takács Gyula plébános atya